

Barcelona 16 Gener 1979.

Volgut germà: Esperaba per escriuret tenir arranjat lo del cobro de Planeta, i air per fi varen trobar, la absurda sortida, de que perquè jo podés cobrar, que tu em fesis un document de cesió dels drets d'autor i llavors segons ells ja podria cobrar-ho jo. Naturalment vareig dirlos que no calia consultarte, doncs jo era la que no o volia, aixis que t'enviesin tot seguit els diners a tu.

Varen insistir en que el Sr Borrás estava preocupat per no poder fer lo que varen quedar (o sigui cobrar jo) van insitir en saber el nº de telèfon teu i les hores que et podien trobar. No se si vareig fer-ho bé al donar també el de Priscilla, perquè el dirlos que et trobarien a casa de 5 a 8 tarda (no combinaba amb les seves hores de oficina) i aleshores vareig donar el de Priscilla i et telefonaran de 8 a 10 del matí on penso que estaràs tots els dies. Bé de totes maneres com veus no es pot arreglar com fins ara aviem fet. No pateixis que ja trobarem altra manera de arreglar-ho, doncs si els de Madrid no tenen tantes complicacions ja m'ho aniràs pagan més endavant. Sobre tot no t'amoïnis, perquè si vingués un moment en que em fos urgent ja t'ho diria, mentres guardels en dòlars. Ves a saver si pot ser millor. Continuo aquesta carta per la tarda doncs com els meus genolls pasaba de la ratlla el mal que em feien, he tingut de anar al metge i m'han receptat unes sessions que duren diàriament una hora i mitxa. Primer les meves cames dintre un aparell de calor humit, després 15' cada genoll fen pasar d'un cantó al altre uns ions o lo que sigui que fan unes punxadetes que déu ni do. Sembla, sembla que a la 5ª sessió trobo els genolls menys inflats i més lleugeresa al caminar. No se si recordes que durant la meva estada a E.U. ja anava un xic pesada i sobre tot no podia seguir el teu pas, que val a dir és com un vent de lleuger. No recordo bé però em sembla vares dirme que pensaveu fer un viatge al Àfrica i al Marroc. Trobo molt encertat un descans i una distracció, doncs crec que als dos vos convé. Ja m'ho escriuràs cuan marcheu. De lo que vares dirme referent al teu últim examen al hospital crec que seguin als primers temps amb regularitat aquests exàmens és lo que evitarà una difusió de celulas patògenas. Segons he llegit E.U. és el país més adelantat en aquests tractaments i amb èxit.

Vareig rebre com vareig dirte la teva primera carta amb un retràs enorme, cuan ja avia rebut la primera. Aquí el Nadal realment no va ser per nosaltres cull dir per tot-hom tan feliç. Estem passant malts moments econòmics, tanquen mols negocis. Arturo ha quedat sense feina doncs estava en una empresa que ha tancat les quatre fàbriques. Ell val però li serà més difícil actualment trobar feina. El proper Març tenim eleccions veurem què pasa, sembla que serà complicat, doncs els últims assassinats que deus saber han sigut molts i de gent important. T'envio un article de Porcel, perquè joestic com ell per no votar, tinc els mateixos duptes que ell.

La lletra bastant dolenta és perquè he acabat la carta sentada dintre l'aparell que et dic.

Moltes abraçades per a tu i Priscilla (que no em canso de pensar la sort de que estàs amb ella) i una altra abraçada de la teva germana que no t'oblida

[Signatura]